

५
ज्ञानबोधोदयः

श्रीगणेशाय नमः ॥ ज्ञातमखण्डितपादं शतपथमनसोप्यगोचराकानम् विकसितजलनुरुत्नेत्रं सीताद्यापां क
माश्रये नामम् १ इह भगवान् शंकराचार्य उक्तमाधिकांशं वेदान्तप्रस्थानं त्रयं निर्मापत देवलोकानामस
मर्थानां मंदबुद्धीनां अनुग्रहार्थं सर्ववेदान्तसिद्धान्तसंग्रहं आत्मबोधप्रकरणं निदर्शयिषुः प्रतिजानीते तपे

श्रीगणेशाय नमः तयोभिः क्षीरापायानां धानानां वीजनानि गिरान् मुमुक्षूणां मये होयमात्मबोधो विधीयते

[illegible]

१०५

ननु प्रतिपत्तिरन्यथा एवोपलभ्यते कथमस्यैव त्वमित्यत्राह अविद्विन्नमिति परिपूर्णास्यद्वितीयस्यात्मनः अज्ञानपरिकल्पितो
 आवचशरीराद्यादिकृतं परिद्विन्नत्वमविवेककृतं एव न तु तत्तद्व्याप्तो अविवेकेन अविवेककृतो आत्मा केवल एव प्रकाश
 ते मेधावन एषा पाये भानुवदित्यर्थः ४ नन्वात्मनामद्वैतसिद्धिर्न पुक्ता कतिज्ञानेन द्वैतसिद्धिरित्यत्राह अज्ञानकलुषमिति च

अविद्विन्न इवाज्ञानात्तन्मात्रोसति केवलः स्वयंप्रकाशतेत्यात्मानमेधापायेऽंशुमानिव ४ अज्ञान
 कलुषं जीवं ज्ञानाभ्यासादिनिर्मलम् ५ अज्ञानं स्वयं नश्येज्जलं कतकनेणुवत् ५ ५ ५ ५

ज्ञानकार्यमूतैरहगादिभिः कलुषोक्तं कर्तृत्वभोक्तृत्वाद्यभिमानिनं जीवं कर्तुं स्विकारानाभ्यासात् अज्ञानहानिदानात्
 कार्यान्तःकरणदिकानि चोद्यं नाशयित्वा स्वयमपि नश्यति अज्ञानकार्यत्वात् कतेस्तत्प्रतिविंबितज्ञानमात्मभोसत्वा
 त्मात्मन्येव ह्यनवधिदानीं अह्य आमाप्रकाशते यथा कतकनेणुवत् विंबं जलं निर्मलं कृत्वा स्वयमपि नश्यति तद्वदित्यर्थः ५

तपोयोगमंत्रपाशाद्यनेकसाधनेषु सत्सु मोक्षं प्रतिबोधयति किमिष्टधान्येनोच्यते इत्यत्राह बोधो न्येतितपोमंत्रकर्मयागसाधनानि यनं
पनपाक्रमेण ज्ञानदानमोक्षं साधयंति ज्ञानं तु स्वजन्मनात्रा देवाः ज्ञानं निःशेषनादापित्यामुं तु स्वनाज्येभिरेव पति श्रुतो
न्यसाधनेभ्यो ज्ञानस्य प्राधान्यं सूचितं तदेव दृष्टं तेन दृष्टं पति पाकस्येति यथा लोकस्य पचनक्रियायाः काष्ठजलभागदिसा

बोधो न्यसाधनेभ्यो हि साक्षात् मोक्षैकसाधनम् पाकस्य वन्हिबद्धानं विना मोक्षो न सिध्यति २
अविनोदितपाकर्मणा विद्यां विनिवर्तयेत् विद्यां विद्यां निरुत्पेवते जयति मित्रसंघवत् ३

धनेषु सत्सु अपि वान्हि विना तन्न सिध्यति तद्वत् ज्ञानं विना मोक्षो न सिध्यति तर्थाः २ कर्मणां विचित्रता हि माया कर्मैव किं वि
दज्ञानं नाशयिष्यते किमासन्ननेनेसायां कर्मणा न मोर्विनामाया न्येव निरुत्पेवते अविनोदितपाकर्मणा विद्यां विद्यां
पाविनोधाभावादज्ञानं नाशयितुं नोत्सुरुते विद्याप्रकाशमानत्वादधत्तमसंतेजः नाशयितुं समर्थे तर्थाः ३ ३ ३

आ.वो.
३

सर्वदृश्यं प्रयं च जातं ब्रह्मण्येवमायाकल्पितमिति प्रतिपादयति सञ्चिदात्मनीति सत्यज्ञानानन्दात्मनिमित्ते सर्वानुत्पूते
विहोमापके ब्रह्मणि सर्वावस्थयो देवतिर्ब्रह्म न स्याव न जंगमादयो विविधाश्च यिष्यरूपः सर्वोपादानभूतपनमेश्व
ने हेमिकटकमुकुटादय इव कल्पिताः एवं ब्रह्मणोऽभिन्ना इत्यर्थः ५ ७ स्कन्धं श्वाकाशदृष्टान्तेन द्रष्टव्यमिति यथेति

उपादानेः खिन्नाधानेऽङ्गतिपनमेवने सर्गस्थितित्वं पांतिबुद्बुदाइववाविति २ सच्चिदात्म
न्यनुस्यूतेनित्येविश्लेषकल्यताः अक्षयोविविधाः सर्वाहाटकेकटकादिवत् ३ यथाकाशो
तृतीयकेशोन्नानोपाधिगतोविभुः तन्मदेदाम्दिअवम्दातितन्नाशोकेवलोभवेत् १०

मनःप्रभृतिसर्वेन्द्रियप्रवर्तकः नियामको वा विभुः सर्वगतः पञ्चमेव नः स्वमायया पत्रिकल्पितं नानोपाधिषु प्रतिविम्बितः स
 नानेव भाति तन्मात्रासतिवत्मा तैकात्म्येनैव ज्ञातुं शक्यः साक्षात्कृत्य देहाद्युपाधिभिर्ज्ञातुं शक्यः सति केवलात्कृत्य भवति यथा ए
 क एवाकाशो महद्वायुर्वापि धु एवैक एव नानाविधा भाति उपाधिलया देकवद्भाति तद्वदित्यर्थः १०

अपनोक्षतयानुभूयमानसंस्तानस्य कथमत्यन्तासत्त्वं प्रत्यक्षविबुधमित्यादां क्वचन दृष्टं तेन तस्य मित्यात्वं साधयति
संस्तानेति नागद्वेषादिभिः संकुलायमानः संस्तानः स्वकाले स्वस्य कानुणभूतो ज्ञानोत्थिते सति तावन्मिथ्याभूतोपि सं-
स्तानः सन्नेवाभातिप्रबोध इति महावाक्यश्रवणादात्मज्ञानोत्पत्तौ च सन्नेव भवति तत्र दृष्टान्तः स्वप्नतुल्य इति स्व-

संस्तानः स्वप्नतुल्यो हि नागद्वेषादिसंकुलः स्वकाले सत्यवभ्यातिप्रबोधेः सत्यवभ्यवेत् ६
तावत्सत्यं जगद्भ्यातिशुक्तिफलज्जतं तथा पावन्नज्ञायते ब्रह्मसर्वोधिच्छानमद्वयम्

प्रेषिपावन्निद्रानुभूयते तावन्मिथ्याभूतोपि सत्य इवाभातिप्रबोधे निद्रानाशे मिथ्यातद्दित्यर्थः ६ जगन्मिथ्यात्वं
मेव दृष्टं तेन दृष्टयति तावदिति यथा पावन्भीषणपीतत्रिकोणादिविदोषज्ञानोत्पद्यते तावन्नजतज्ञानसत्यमेवा-
नुभूयते तथा सर्वोधिच्छानभूतसच्चिदानन्दोद्भवब्रह्मपावन्नज्ञायते तावज्जगदाकाशेण परिणतसंस्तानः सत्य इव

रम

रम

आ.वो.

४

५

सूक्ष्मोपाधिमाह पंचप्राणोति पंचप्राणः एकस्यैव महाप्राणस्य प्राणादयो वृत्तयः ज्ञानेन्द्रियकर्मेन्द्रियभेदेन त्रिन्द्रियाणि दया
मनश्चादेन संकेतविकल्पान्तकनरावृत्तिः बुद्धिर्निश्चयामिका एताभ्यां संयुतः अप्यं चीकृतसूक्ष्मभूतोत्थं जातं सूक्ष्मांगं
लिंगप्राप्तेन सुखदुःखभोगसाधनमित्यर्थः १३ त्रितयं कानलोपाधिमाह अनाद्यविद्येति तदसंभ्रामनिर्विद्याः विद्याऽन

पंचप्राणमनोबुद्धिद्वयोन्द्रियसमन्वितम् अप्यं चीकृतभूतोत्थं सूक्ष्मांगं भोगं
साधनम् १३ अनाद्यविद्यानिर्विद्याकानलोपाधिमुच्यते उपाधित्रितया दन्त्यमाश्रयनमवधानयेत् १४

दिभूता कानलोपाधिमुच्यते सा च अष्टिः समाधिः भेदस्थूलसूक्ष्मप्रपंचयोः कानराभूतत्वात् कानलोपाधिमुच्यते उपाधित्रितयक
थने प्रयोजनमाह उपाधित्रितया दितितसाक्षिरामात्मानमवधानयेत् जानीयादित्यर्थः १४

आकाशादियं सूक्ष्मस्वैकैकं द्विधा समं विभज्यते स्वदयाद्युभागेषु प्राथमिकान्यं च भाग्युत्पत्तेकं चतुर्धा समं विभज्यते तेषां चतुर्णां चतु
र्धा भागानां सत्यं त्रिंशद्विंशतिः यथा भागयन्त्यागेन भागात्तनेषु योजनं तदुक्तम् ॥ देहाविधायकैकैकचतुर्धा प्रथमपुनः स्वस्वतन्त्रद्वितीयांशे

योजनासंयं चोता १

रम

४

ननु सर्वदेहेषु तज्जात्यादिभिर्ननु विद्वत्कथं नित्यत्वमुच्यते तत्राह नानोपाधीति पूर्वोक्तं नानोपाधिवशादेवात्मनि जा
तिनामाश्रमादयः आनोपितः मापाकल्पिताः ननु स्वतः यथास्वभावमाधुर्यं जलं कटुतिक्तं मधुना म्लानं कृपीतादिद्र
व्योपेतं सन्नद्रूपं भवति ननु स्वरूपेण तद्वदित्यर्थः ११ आत्मनो विद्यापनिकल्पितोपाधिप्रथमाह पंचीकृतेति पंच

नानोपाधिवशादेव जातिनामाश्रमादयः आत्मन्यानोपितास्तोयेन सवर्णादिभेदवत् ११
पंचीकृतमहाभूतसंभवं कर्मसंचितम् शरीरं सुखदुःखानां भोगाद्यतनमुच्यते १२ १२

भूतानां प्रत्येकं द्विधा विभज्यते त्रैकमेकं चतुर्थीत्याशंप्रतिपत्त्युपपत्तेषु योजनं पंचीकृत एव च पंचीकृतेभ्यः स्युः कथं चिद्व्या
दिमहाभूतेभ्यः संभवोपपत्त्यर्थं कर्मसंचितं चिदादिभ्यः स्युः शरीरं सुखदुःखानां भोगाद्यतनमुच्यते १२

नन्वात्मा सर्वगतस्तर्हि किंच सर्वत्र सर्वैर्न दृश्यते इत्यत्राह सदेति आत्मा सर्वगतोऽपि सर्वत्र आप्यस्थितोऽपि जडैर्वहिर्यति जाज्ञे
न च प्रकाशते नागादिभिरनुद्धाया बुद्धावेवावभासते न सर्वत्र यथा प्रतिविम्बः स्वच्छे सुखे दृश्येणादिषु दृश्यते ना
न्यत्र तद्वदित्यर्थः १० नन्वात्मनो विकान्तिचमयुक्तं सर्वदा व्यापनवान् न हि दृश्यते तत्राह व्याकृतोति इन्द्रियाद्युत्पत्तिवि

सदा सर्वगतोऽप्यात्मानं सर्वत्रावभासते बुद्धावेवावभासते तत्स्वच्छे सुप्रतिविम्बवत् १०

देहेन्द्रियमनोबुद्धिप्रकृतिभ्यो विलक्षणं तद्वृत्तिसाक्षिणं विंशदात्मानं न जवत्सदा १०

व्याकृतैर्विन्द्रियेष्वात्मा व्यापनीवा विवेकिनाम् दृश्यते श्रेष्ठुधावत्सुधावन्निव यथा शशी १०

ष्येषु व्याकृतोऽपि धावती विलौकिके दृश्यते न तु चन्द्रमा धावति तथा चात्मा पीत्यर्थः ११ देहस्थितस्यात्म
नः त्रैलोक्ये न जडत्वात् न ह देहेन्द्रियमनोबुद्धिप्रकृतिभ्यो विलक्षणं तद्वृत्तिसाक्षिणं विंशदात्मानं न जवत्सदा १०
माने बुद्धयसाक्षितयानां पश्यन्ति कति तद्वदेव जानीयादित्यर्थः १२

अन्नमपाघेषुकोशेषुतत्तन्मपतयास्थितस्यकुतोऽनित्यत्वमुक्तमेत्याशङ्क्यारुपंचकोशोतिअन्नमपप्राणमयमनोमयविज्ञा
नमपम्यानन्दमयइतिपंचकोशाःआदिप्रादेनअपानादिग्रहणंरुतैर्वोगेनभिध्यातादात्म्येनतत्तन्मयस्थितःआत्मा
शुद्धःननुतेषुवस्तुतोऽनंजनावेदोपिसवायंपुत्रुषोअन्नमपइत्यादिभिःसूक्ष्मवस्तुदर्शनायमेवोपाधिसंवेक्ष्यसूचयति

पंचकोशादियोगेनतत्तन्मपइवस्थितः शुद्धात्मानीलवस्त्रादियोगेनस्फटिकोपथा १३
वस्तुवादिभिःयोगैर्युक्तंयुक्त्ववधाततः आत्मानमान्तनंगुहंविविद्याततुलंयथा १४

ननुतत्त्वद्वयपथाभिर्भलस्फटिकोनीलपीतवस्त्रादियोगेनतत्तन्मपइवाभातिवस्तुतोनास्तिनज्जनान्तददित्यर्थः १५
असंगत्त्वमनूयज्ञानविवेचनप्रकाशमाहवपुनितिपंचकोशैस्तदात्मनिस्थितंवयुःस्युत्पत्तानीनंतुवादिभिर्पुक्तं
ततुलमिवयुक्त्ववधाततःअवहननात्शुद्धात्मानिविविद्यादित्युमानादिनातन्मस्वकोशोऽप्यभिन्नमात्मानं

आनीयादित्यर्थः १६

कर्त्तव्यमोक्तत्वादिकमात्मनि म्रजवततमनुभूयमानत्वान्नदुर्वीरमित्याशङ्कतदपितथैवमित्यत्राहम्रजानादिति म्रजान
वशान्मनसोपाधेः तस्यैव कर्त्तव्यादयोधर्माः तत्त्वज्ञानवशादात्मनिकल्पते तद्दामनीत्यर्थः २२ इच्छादेव सुखदुः
खादीन्यात्मधर्मान्मन्यन्ते वैशिष्टिकादयत्तानि नाकरोति नागेद्वेति नागेच्छादिसुखदुःखप्रयत्नादिकं सर्वं बुद्धेनेव नात्म

आ.शो.

६

म्रजानान्मानसोपाधेः कर्त्तव्यादीनि चात्मनि कल्पन्ते म्रुगते चन्द्रे च लनादियथांभसः २२
नागेच्छासुखदुःखादिवुद्धे सत्यां प्रवर्त्तते सुषुप्तौ नास्ति तत्राश्रोतस्मादुद्धेतुनात्मनः २३
प्रकाशोऽर्कस्य तोयस्य शैत्यमग्नेर्धयो ह्यता स्वभावः सच्चिदानन्दचैतन्यं निर्मलात्मनः २४

नः कथं जाग्रत्सुषुप्तौ सत्यां प्रवर्त्तते तेषु सुषुप्तौ तस्या बुद्धेर्नाशो कान्तो नीनेन प्रवर्त्तते तस्मादुद्धेनेव धर्मानात्मनः इति
२३ तर्हि आत्मनः कीदृक् स्वभावः उपपादयन्नात्मस्वभावमुपदिशति तोयस्य शैत्यं च म्रुगं च सत्यां तथात्मनोपि
सच्चिदानन्दनिर्मलस्वभावप्रकाश इति यथा प्रकाश एव म्रुगस्य स्वभावः सन् रूपमित्यर्थः २४ २४ २४ २४

रम
६

आ.पो.
६

आत्माद्रवत्त्वमेव स्वस्मिन्नावितेकेनाप्यधर्मीभानोऽप्यविभेतीत्याहुः नञ्जुसर्प्यवादेतिपथामहंयस्तनादौविकाननहित
नञ्ज्यादौसर्गोपपांक्त्यावरुदुःखसमनेमतेभवतिपदायास्त्रीचाय्यप्रसादेनपदात्पार्थजानमपतंभवतितदावि
वेकचक्षुषास्वमात्मानंज्वलएगलज्जानेकसन्पुसंयन्ततोनाहंजीवःपनमात्माहमितिज्ञात्वामपुःखादिन

नञ्जुसर्प्यवदात्मानंजीवंज्ञात्वामयंचहेतुः नाहंजीवःपनोत्तमेतिज्ञातपदेभिर्मयोभवेत् २०
आत्मावभासपत्येकेषुद्यादीनीन्द्रियारण्येहीयोधटादिकस्यात्माजडैस्तैर्नविभास्यते २८

हितःसुखीभवेत् २० नन्वात्मापंतसमीपकेषुतिमनोऽहंकानादिभिःकथंन्यायलोकातेकपंनज्ञापतेतत्राहआत्मे
तिआत्माकेवलएवसन्नापेदुक्षिमनोऽहंकानेनावभास्यतेतैर्जडैर्मनसादीभिर्नविभास्यतेपथाएकएवदीपःध
टादीनसर्वानपिप्रवभासयतितैर्धटादिभिर्नविभास्यतेतद्वदितर्वि २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

एम
७

यदप्यकानराभात्मातर्हि जानामीति प्रत्ययः कथमित्यमपेक्षाया माह आत्मन इति प्रत्यगात्मनस्तद्विदानन्दस्वसंराद्वयं
शब्दात्मभासः बुद्धेर्दृष्टिस्वरूपतद्विवेकेन संयोज्य संगम्यात्मनः केनापि संयोगो नास्त्येव यथा भस्-बलनादिकं अस्य
निप्रतिफलिते चन्द्रे विवेकान-कथं ते तथाप्यज्ञानवशात् तन्मेलनं संभाव्य जानामीति प्रत्ययः संहं कानन्द-प्रवर्त

आत्मनः सखिदं माश्च बुद्धेर्दृष्टिभिनिनिहृपम् संयोज्य वा विवेकेन जानामीति प्रवर्तते २५

आत्मनो विज्ञियानोति बुद्धेर्बोधो न जात्योति जीवः सर्वमलं जात्या जातादूष्टे तिमुह्यति २६

ते केवलं प्रत्यगात्मनि न कस्विद्विकानोसीति भावः २५ एतादृश्यव्यति आत्मन इति आत्मा स्वभावादेव विज्ञानरूपः
बुद्धेः कदाचिदपि बोधसंकेतनास्ति तथापि जीवः साभासाहंकारः सर्वसाभासाः कर्तृत्व-तीनां एक-व्रतकायः
पिण्डवद्विषयसंनिभमलमयज्ञात्वाकागो हृद्बुद्धिर्गुह्योति गीताभवातिथिः २६ २६ २६ २६ २६

आत्मस्वरूपज्ञानेऽतन्निवसनाभावेकानः क्षीतिवित्पाशं क्वाहम्भूतान्निवसनाभावेऽन्नाज्ञानमराध्यः यथानापंमूर्धः इत्या-
नोपितस्यापकनराभावेनज्ज्ञानंनोत्पद्यतेतद्वदात्मनिनृसनाभावनात्सज्ञानमितिपाशयेनारुम्भाविद्यकमितिदेहे
न्द्रियादिसर्वदृश्यजातमाविद्यकदृश्यत्वात्बुद्बुदस्वत्क्षणनश्वरंएतद्विलक्षणंनिर्मलंनिनुपाधिकंनित्यमेकंसच्चिदान

आविद्यकंशरीरादिदृश्यंबुद्बुदवत्क्षणम् एतद्विलक्षणंविद्यादहंब्रह्मेतिनिर्मलम् ३१
देहान्धत्वाभ्रमेज्जन्मजनाकार्ष्यत्वयादयः शब्दादिविवक्षेःसंज्ञोनिनीन्द्रियतपानव ३२

न्दात्मकंब्रह्मेवाहमस्मीतिविंघातततःकृत्यकृत्योभवतीत्यर्थः ३१ एवमुक्तनीत्यात्मानमद्वयानंदवाक्यार्थज्ञानेना
पनोक्तयाज्ञात्वास्वभावावच्छम्भेनात्मनेवात्मनामननप्रकाशवत्प्राहयंचभिःश्लोकेर्देहेतिमेज्जन्मजनाकार्ष्य
त्वयादयोवसंतिइन्द्रियादिभिरुपगताःशेषादिविवक्षयभोगेनलुभवोनास्त्येव ३२ ३२ ३२ ३२

आ. वो.
२

ननु पूर्वोक्तैर्हेतुभिरेवंविधां स्वस्वभावांश्चाश्रित्य मित्युक्तं किं विधिर्वै मित्यपराधेनाहं माकाशवदिति तत्राकाशवत्सर्वस्य
दृश्यजातस्य वहिर्नतर्गतोऽयुतः स्युतिर्नाहः सर्वत्र सदा समः विषयेष्वपि संप्रामाण्यतः एकः आदिजनदंष्टितीर्भावत्तद्व
द्वयं सत्यं ज्ञानमनंतं तद्वत्त्वेति श्रुत्या प्रतिपाद्यते तत्पदं ब्रह्म एवाहं महीति लभ्यते तद्वत्कथितम् ३० पूर्वोक्तं स्लोकोक्तं न

ब्रह्म माकाशवत्सर्वं वहिर्नतर्गतोऽयुतः सदा सर्वत्र समः शुद्धो निःसंगो निर्मलो बलः ३१
नित्यशुद्धविमुक्तैकमखण्डानंदमद्वयम् सत्यं ज्ञानमनंतं तत्पदं ब्रह्माह मेतत् ३२
एवं निनंतं कृत्वा ब्रह्मेवासीति वासना हन्या विद्याविशेषान् योगानि वशसायनं ३३

लं विकाररूपं सत्यं सत्पुत्रयार्थं साधयति एवमुक्तं प्रधानेण ब्रह्मेवाहं महीति निनंतं नेण विनं कालाभ्यस्ता वास
नाम्न विद्याकृतविशेषान् निरोधनाशयति यथा न सायनं प्रोच्यं विकारैर्न लसेति तत्तत्तु नो गं निरोधतो नाशयति तद्व

द्वितीयः ३४

नाम
२

धा. नो.
१०

ननु प्रमात्रादि त्रिषु टीजानं वर्तमानमुपलभ्यते कथमेकत्वभाव इत्यादि पक्षे पनमात्मनि भेदो नास्तीत्याह ज्ञात इति तन्नेदं
कल्पितात्मन्येव तानि ज्ञानानि नैकनूपात्ताः आत्मा स्वयमेव दिव्यति प्रकाशते ४२ एवं विषयवस्तु ध्यातुः प्रत्यक्षं प्रमा
ह एवमिति आत्मानातिः आत्मातः कनरा मेवानातिः तस्मिन् मन एवोत्तनातिः ध्यानेन तपोर्मथने सर्वदा कृते तत्रोदि

ज्ञात ज्ञानशेषभेदः पनेनात्मनि विद्यते यिदानं नैकनूपात्ता दीप्यते स्वयमेव हि ४२ एवमा
त्मानां ध्यानमथने सततं कृते उदिता स्वगत ज्याला सदा ज्ञानेन्धनं दहेत् ४३ अनुतो
नेव बोधेन पूर्वतपसि संरुते ततश्चाविर्भवेदात्मा स्वयमेवो शुभानिव ४४

ताज्ज्वाला नूपावर्तिर्ज्ञानविद्याश्च ज्ञानमेवेन्धनं मूलाः ज्ञानं निप्रशोषतः सर्वपनिकं नाशयति तदा मुमुक्षुः स्वनाज्ये
ऽभिषिक्तः कृतकृत्यो भवतीत्यर्थः ४३ जीवपनयो न तयं तैकज्ञानेनाविद्यापनिकल्पिता धृतमसिनिः शोषमपुयाते सति
पनमात्मा स्वयमेव विभवति इत्याह अनुतो नेति अनुता प्रकाशो मया दार्ढ्यं यथा तथेऽनुमानं न्यायाविर्भवेत्तद्वदात्मा

४३
१०

अप्रकृतसाधनेनियमानाहविविक्तदेशइतिजनसंबंधवर्जितदेशोऽस्तीनः सुखोपविष्टः विनागः सर्वत्रविगताभिलाषः
अतएवनिर्जितानीन्द्रियाण्येनसः अनंतमपनिदिष्टं ब्रह्ममेकं तः आत्मानं मनन्यधीः प्रकृत्येवस्थितानि स्वया
मिकायुक्तिर्यस्यतादृशोभावयेत्तथायेत् ४२ दृश्यप्रपञ्चे जायते कथमेकत्वं भावनासंभवतीत्याह आत्मनिम्रापिन

विविक्तदेशास्तीनो विनागो विजितेन्द्रियः भावयेदेकमात्मानं तमनंतमनन्यधीः ४२
आत्मन्येवावित्त्वं दृश्यं प्रविलाप्य धिया सुधीः भावयेदेकमात्मानं निर्मलाकाशावसदा ४३
रूपवर्णादिकं सर्वं विहाय यममार्थं वित् पविपूर्णाविदानन्दस्वनूपेणावतिष्ठते ४१

दृश्यजातं सुधीः शुद्धांतः कतरां सत शुद्धधिया आत्मन्येव सत्ताधिसमये प्रविलाप्य युक्तये राना प्रापित्वा तदा द्वितीया
भावात् एकमात्मानं सज्जितो ह्येवासाधुमं सधनं तवतिष्ठते ४४ यममार्थदक्षो नुत्तमो न रूपवर्णादिकं सर्वं विहा
य यममार्थं वित् पविपूर्णा ज्ञानानंदस्वनूपेणो वावतिष्ठते इत्याह रूपेति तल्लोकस्य स्य व्योऽर्थः ४१ ४१ ४१ ४१

आत्मा सदा प्रनो हसभावत्वादप्राप्त एव सन्नात्मा कदा प्राप्नो भवेदिति शिष्याभिप्रायमाहं आत्मेति आत्मा सर्वत्र पूर्णः अद्वय
नन्दरूपः सर्वदा प्राप्त एव अविद्यावशमभ्यान्त्या अप्राप्त इवाभातिक एव यामी कनन्यायादित्यर्थः ४५ ननु जीवस्य यनमात्म

अद्वैतमेव बोधेन पूर्वमिति संसृते तत आदिर्भवेदात्मा स्वयमेव सुखनि ४६ तत्त्वस्वरूपा नु
भवादुत्पन्नज्ञानमज्जसा अहंममेति वा ज्ञानं बाधते दिग्भ्रमादिवत् + आत्मानुसृतं प्राप्नो
प्राप्तवदविद्यया तन्नाशो प्राप्तवद्भाति स्वकाशमनरां यथा ४७ स्यान्नो पुनुरववभ्यान्त्या
कृतावस्मरि जीवता जीवस्य तात्त्विके नूयेतस्मिन् हृदये निवर्तते ४८

नेकत्वमपुंरुं श्रं धकानस्थिते स्यान्नो पुनुरववमिति चो नरां कपा विभेति तथैव चो नवत्तुस्मरि जीवत्वमनोप्यते यथा शास्त्रो ज
देशजनिता विवेक इत्युक्तस्य जीवस्य वाधिकमूले लक्ष्ये पदार्थे दृष्टे श्रुते कश्चित्त्वात् जीवत्वमपि निवर्तते वाहमिति जान

आ. जो.
१०

जीवन्मुक्तस्य लक्षणं माह वास्येति वास्येन्द्रियविषयो भवानित्यसुखस्यासक्तिं प्रीतिवासनां हित्वा तत्र हेतुनात्मसुखे नि-
र्दितः घटस्य दीपवदन्त नैव प्रकाशान्ते स्वसाक्षिकमेवात्मानुभवसुखमित्तनैः जिज्ञापते इत्यर्थः ५२ एवमुक्तप्रकाशेण
जीवन्मुक्तः सन्नाथसंज्ञया देवं वर्तितव्यमित्याहुः उपाधिस्थ इति देहपुयाधौ साक्षित्वेन स्थितोऽपि मुनिः व्योमवर्तते

वास्यनित्यसुखासक्तिं हित्वा तन्मसुखनिर्दितः घटस्य दीपवदन्त नैव प्रकाशान्ते ५२

उपाधिस्थोऽपि तद्धर्मे न लिप्तो व्योमवन्मुनिः सर्वविन्मूढवन्ति खेदसक्तो वा पुवधनेत ५३

उपाधिविजयादिस्मो विनिविशे बंधविशेऽन्मुनिः जलेजलं विषव्यो म्नि तेजस्तेजसि वा यथा ५४

धर्मेर्नानुलिप्तः ममकर्मलोपो नास्तीति भावयेत् सर्वज्ञोऽपि मूढवत् प्राकृतवत् तत्तत्कृत् सर्वत्र विषयेषु यदद्वयाप्राप्तेषु नाह-
तो वा पुवधनेत स्वात्मनि यतः ५३ धान्धक्षये देहोपाधौ जिज्ञेवे देहके वयसाहुः उपाधिविजयादिनि उपाधिस्तुतः

देहद्वयलयप्राप्तधक्षये गुनिः योगिविस्मो सर्वत्र आपके यत्र वस्त्राणि निविशे धपया भवति तथा विरोत स्वयं ते वदे

आ. जो. ५४

एम

१२

एवंभूतावस्थाएवंजीवन्मुक्तिरित्याहजीवन्मुक्तिरितिभ्रनाद्यविद्यापरिकल्पितपूर्वोपाधिदेहननोबुद्ध्यादीन्गुणान्सत्त्वा
दीनपरिणामजोदितियत्तदेवजीवन्मुक्तिरितिनिस्तुभ्यतेसप्तसिद्धान्त्यादिगुणकत्वात्भ्रमनकीटवत्साक्षिप्रत्यक्षभ्रजे
तस्याप्रोक्षित्यर्थः ५० तात्पर्यतस्तुभ्यामात्मनःसुखंतिष्ठतीत्याहतीर्त्वेतिगोहृदयवन्मरणवःतज्ज्ञानसुखेनतीर्त्यनिर्दोषं

जीवन्मुक्तिस्तु तद्विद्वान्पूर्वापाधिगुणोत्पजेत् सच्चिदानन्दधर्मत्वाभ्येजे भ्रमनकीदयत् ५०
 तैर्वा मोहार्तबन्धत्वाभ्येजे देवादिनाक्षसान् योगेशान्तिसमापुङ्गवात्मानामो विनाजते ५१

नाथायिवा नागदेषाद्द एव नाक्षत्राः मोक्षपनिर्दिष्टिनः तान्निःशेषतो नाथायित्वा शान्तिं समाप्नुतुः रामदत्तादिसहितात्म
नामः आत्मन्येव कीदृशस्य सविना जते स्वनाम्नेऽभिहितः प्रकाशते भ्रूयाथ न्तनंधन्यते श्रीगामाल्या नामः समुद्र
तीर्थीनामसादीन् अहोरात्रं च वासीते यथा विदुः तथा स गेह विद्यादेव धर्मो ध्यायेत् किञ्च न्यते ५१ ५१ एव

श्री. १३

अथ राजनन्दमेकं वृत्तवेदांतेन तद्व्यावृत्तिरूपेण सनेन ज्ञातव्यमित्याहुः अतः व्यावृत्तिरूपेणोति स्य लोऽर्थः ५८ ननु वृत्ता-
दयोऽपि सातिशयानां दिनेन एव ध्रुवंतेतत्राहुः अथ राजनन्दनूपस्येति प्रत्येन्द्रादयः पविद्धिन्नां दाएव वृत्तं तु अथ एतन्नूप-
त्यादयः पविद्धिन्नां मानन्दमाननूपयस्यानन्दसमुद्रस्यानन्दलेशमाश्रित्य वृत्तादयो व्यानंदिनो भवन्ति मानन्दतानतम्येन ए-

अतः व्यावृत्तिरूपेण वेदांतेर्न ह्यतेऽयम् अथ राजनन्दमेकं वृत्तद्वयमेव धारयते ५८
अथ राजनन्दनूपस्य तस्यानन्दलेशमाश्रितैः वृत्ताद्यास्तानतम्येनैव भवन्त्यादिनोऽन्वयाः ५९
तद्युक्तमखिलं धनुष्यवहनस्तदन्वितं तस्मात्सर्वगतं वृत्तं हीनैः सविधिनिवाहिले ६०

तस्यैवात्मानि भूतानि मात्रासु पजीवन्ति इति श्रुतेः ५९ पनप्रेमास्पदतया तैवाभातीत्युच्यते चेत्तद्युक्तमपि नात्मा देहादि-
प्रपञ्चः प्रियतनोऽयमप्येव साक्षात्प्रादुर्भावस्तु तद्विधिनिवाहिले देहाद्यन्तमावृत्य धितुं युक्तं चेत्तन्मलोत्सुकमिव प्रिय-
तमलोकि कोऽपि वरुणः तद्युक्तं एवापि यतः तस्मात्सर्वगतं वृत्तात्पतं प्रियं यथाहीनं सर्वध्याप्य धृतमेवं तदिदं वृत्त-

श्री. १३
अथ राजनन्दमेकं वृत्तवेदांतेन तद्व्यावृत्तिरूपेण सनेन ज्ञातव्यमित्याहुः अतः व्यावृत्तिरूपेणोति स्य लोऽर्थः ५८ ननु वृत्ता-
दयोऽपि सातिशयानां दिनेन एव ध्रुवंतेतत्राहुः अथ राजनन्दनूपस्येति प्रत्येन्द्रादयः पविद्धिन्नां दाएव वृत्तं तु अथ एतन्नूप-
त्यादयः पविद्धिन्नां मानन्दमाननूपयस्यानन्दसमुद्रस्यानन्दलेशमाश्रित्य वृत्तादयो व्यानंदिनो भवन्ति मानन्दतानतम्येन ए-

ब्रह्मणः सर्वोक्तिरादायां तदस्य लक्षणो नाभिधत्ते पलोकद्वयेन पक्षाभादित्यादिपद्वृत्तसाक्षात्कान्ताभादपनोत्ताभोन
विद्यते सर्वताभाजंतं त्रैधांतं भूतत्वात् यथा वृत्तादेस्तु दानं दानां तं भवः यत्सुखाद्वृत्तानुभवसुखादपनसुखं नास्ति निन
लिशयसुखात् तत्तद्दानाद्वृत्तसाक्षात्कान्ताभादपनं ज्ञानं नास्ति मोक्षहेतुत्वात् तद्वृत्तेति जानीयात् ५५ पद्वृत्ताना

पक्षाभात्रापनोत्ताभोयत्सुखान्तापनं सुखं यद्दानान्तापनं ज्ञानं तद्वृत्तेत्यवधानयेत् ५५
पद्वृत्तानापनं हृदयं यद्दानान्तापनं ज्ञानं तद्वृत्तेत्यवधानयेत् ५६
तिर्यग्गूर्ध्वमधः पूर्णं सच्चिदानन्दमद्वयं च न तं नित्यमेकं यत्तद्वृत्तेत्यवधानयेत् ५७

पनं अन्यत्तद्वृत्तं नास्ति तेनैव पुनर्वाच्यं समर्थत्वात् यद्दानापनेनैवं गत्वा ज्ञात्वा पुनर्भवो जन्मादिकं नास्ति यत्ज्ञात्वा
पात्तयं ज्ञात्वा अन्यत्तद्वृत्तं नास्ति तेनैव पूर्णं वृत्तेत्यवधानयेत् अन्यत्सर्वव्यापारोऽयमित्यर्थः ५८ सर्वत्र वृत्तेवंप्रती

श्री. १०.

१५

१५

पुनस्तदेवाह जगद्विलक्षणमिति सर्वं ब्रह्मेव सत्यं तथापि जगद्वयं वायदादयस्त्विति तदाह सत्ये जगद्विलक्षणे नाना
कार्यात्वेन विचार्यते चेत् ज्ञातुं शक्यं ब्रह्मणोऽप्यन्तर्विद्यते यदाह ततोऽन्यत्पश्यति यत्किंचिन्नृवेदमनुमनीचि

जगद्विलक्षणं ब्रह्म ब्रह्मणोऽप्यन्तर्विद्यते न ब्रह्मात्यन्तव्यतिरेकमिदं पथमनुमनीचिका ६४
दृश्यते श्रूयते पद्यद्वयं ब्रह्मणोऽप्यन्तर्विद्यते तत्त्वज्ञानाच्च तद्विलक्षणं तद्विदमद्वयम् ६५

काज्जलवदित्यर्थः ६४ पुनस्तदेव सूर्यं निरूपयति ब्रह्म वायदादयस्त्विति श्रोत्रेण श्रूयते पद्यन्मनसा यत्स्मर्यते वाचा
पदभिधीयते मन्त्रज्ञानात् सर्वं ब्रह्म सध्विदमद्वयं ब्रह्मणोऽप्यन्तर्विद्यते इति तस्यार्थः श्रुतिर्न ब्रह्म वाग्यस्य तेनापि
वाचानान्येदेवैस्तपसा कर्मणा वा ज्ञानप्रसंगेन शुद्धः सः तावत्तुल्यं परमात्मनः फलं कथयामास इत्यादि ६५

रम

१६

तर्हि आत्मा केन प्रकारेण सर्वव्याप्यमिति ज्ञानीनाम् इत्यादि कसाक्षादनुमया कत्वादनरावस्यूलमिति श्रुतेऽसक्त
नूपेणाभातीत्याहुः अनरावस्यूलमिति सद्योऽर्थः ६१ पुनस्तदुक्तज्ञानार्थेऽत्र लोकत्रयेण व्यथकं व्यथकं निरूपयति
यद्दानमिति यदस्तुभावादीनवभासयेत् यत्तुभास्यैर्नर्कादिभिर्न विभास्येत तत्र श्रुतयोभातिनचन्द्रतानकाः नैमाः

अनरावस्यूलमहस्वमदीर्घमजमव्ययम् अनूपगुणवर्णाख्ये तदुस्नेत्यवधानयेत् ६१
यद्दानं भास्यतेऽर्कादीन् भास्यैर्वत्तुन भास्यते येन सर्वमिदं भाति तदुस्नेत्यवधानयेत् ६२
स्वयमन्तर्बहिर्व्याप्यभासयन् न विन्यजगत् अस्मद्व्याप्यते बहिः प्रतप्ताप्रसविण्डवत् ६३

विद्युतोभातिकुतोऽप्यग्निस्तमेव भातमनुभाति सर्वं तस्य भासा सर्वमिदं विभातीति श्रुतेः येन सर्वमिदं भूतभौतिकं भा
वनूपं जगत् सति तदुस्नेति ज्ञानीनाम् इत्यादि कसाक्षादनुमया कत्वादनरावस्यूलमिति श्रुतेऽसक्त
नूपेणाभातीत्याहुः अनरावस्यूलमिति सद्योऽर्थः ६१ पुनस्तदुक्तज्ञानार्थेऽत्र लोकत्रयेण व्यथकं व्यथकं निरूपयति
यद्दानमिति यदस्तुभावादीनवभासयेत् यत्तुभास्यैर्नर्कादिभिर्न विभास्येत तत्र श्रुतयोभातिनचन्द्रतानकाः नैमाः

आ. दो.

१५

एवं शोधितो जीवः पनमात्मा दृढदाकाशो जितः सन्ततमः सन्ताननुपसंहरन् भानुवत्सर्वस्वरूपः प्रकाशते इत्याह हृदे
ति बोध एव भानुः सर्वस्याधानभूतायाः सर्वाधानी सर्वधावी च शेषस्य हृदम् ६८ ननु आत्मनो विज्ञानप्रतिबंधकं दुर्नि
तय निरुपार्थं प्रयोगमात्रोद्योगः कर्तव्यः इत्याशं वा स्वात्मतीर्थे ह्यातस्य न किंचित् कर्तव्यमित्याह दिग्देवा इति निः

हृदाकाशो दितो ह्यात्मबोधभानुस्तमो परहृत् सर्वधावी सर्वाधानी भाति सर्वं प्रकाशते ६८ दिग्दे
वाकाशाद्यनपेक्षसर्वगंधीतादिहृन्मित्यनुत्वं निजज्जनम् यः स्वात्मतीर्थं भजते विनिःक्रि
यः स सर्वविस्सर्वगतोऽष्टतो भवेत् ६९ एम एम एम एम एम एम एम

क्रियः पनमहंसः स्वात्मतीर्थं भजते स सर्वविस्सर्वज्ञः सर्वत्रगं पनमात्मस्वरूपात्वादमृतः मुक्तो भवेत् कथं भूतं स्वात्मती
र्थं दिग्देवाकाशाद्यनपेक्षसर्वगतं तादिहृन्मित्यनुत्वं निजज्जनम् यः स्वात्मतीर्थं भजते विनिःक्रि
यः स सर्वविस्सर्वगतोऽष्टतो भवेत् इत्यर्थः ६९ ६९ ६९

एम
१५

पदिसर्वगतं वृत्ततर्हितदम्भैः किञ्चदृश्यते इत्याशङ्क्य चक्षुः आदिभिर्निरूप्यते इत्येतच्च तावतिपादयति न च क्षुब्धेति पः
अज्ञानं चक्षुः स सर्वगतमपि सच्चिदानन्दं वृत्तनपरयति यथा प्रकारानुमानेन पश्यन्तान् प्रसादेन चक्षुषादि
शुद्धसायः निवृत्ताविधः सदा सर्वत्र वृत्तस्य परयति यथः ६६ एवमुक्तं नानुभवसंयमस्यापि तदव्याप्तनहितवास

सर्वगतं सच्चिदानन्दं ज्ञानं चक्षुर्निरीक्षते अज्ञानं चक्षुर्नेक्षते मास्वन्नमानुमेव वत् ६७
अवस्थादिभिर्बुद्धिस्तः ज्ञानाग्निपतितापितः जीवः सर्वमगन्तुः स्वर्गवद्योतते स्वयम् ६८

नावरात किंचिदज्ञानं संभवति तत्पनिहानार्थं पुनः अवस्थादिकुर्वात् इत्याह अवस्थादिभिरिति जीवः प्रत्यगात्मा एत
त्प्रकनरागार्थस्य अवरागमननादिभिर्बुद्धिस्तः प्रकारितः ज्ञानमेवाग्निः तेषां पतितापितः पतिने भवति शोषित इत्यर्थः
सर्वसंसारमगन्तुः स्वयमेव सर्वप्रकारान्तरपद्यान्तनापतितापितः स्वर्गोऽप्यधिकदुर्वर्ण इति किञ्चिद

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

17